

ge veto imod et forslag om det, som ministeren kalder en formel beslutning, altså en topmødebeslutning. Jeg har nemlig forstået det sådan gennem pressen, at Tyskland og Frankrig ikke har til sinds at acceptere – Finland vist endda heller ikke – at der kommer observatører med.

De vil altså have en beslutning på topmødet af den art, som ministeren kalder formel.

Men må den logiske konsekvens og også den politiske konsekvens af ministerens udtalelser så ikke være, at vi faktisk er nødt til at nedlægge veto mod den konstruktion, for så er det jo noget, hvor man bruger Traktaten eller i hvert fald bruger en af EU's institutioner, nemlig topmødet, til at vedtage en konstruktion, som bryder med ideen i Traktaten?

Jeg har set i en avis, at statsministeren måske var lidt på retræte i hele denne sag, og derfor kunne det være nyttigt, hvis ministeren kunne gøre det helt stjerneklart også for de andre lande, at de ikke kan træffe en beslutning, som strider mod Traktaten.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Det er i virkeligheden også ganske enkelt at svare hr. Keld Albrechtsen her: Det mandat, regeringen har fået i Europaudvalget, siger jo, at den danske regering ikke støtter etableringen af den type udvalg, medmindre vi selv er med i det; det er mandatet.

Det andet, der er at sige til det, er, at hvis elleve lande eller et andet antal lande meddeler, at de har i sinde at mødes uformelt, så er det jo en konstatering, som ingen kan forhindre og heller ikke nedlægge veto over for, og som udmærket kan annonceres i en eller anden form i forbindelse med topmødet.

Det kan og vil vi ikke gøre nogle anstalter over for fra regeringens side, men vi kan ikke medvirke til, at der træffes en formel beslutning om at nedsætte en ny type udvalg, hvor ikke alle har adgang til at deltage.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må sige, at jeg er umådelig glad for ministerens svar, for jeg så i en avis i dag, at statsministeren havde sagt, at vi ikke kunne nedlægge veto.

Jeg forstår nu ministerens svar således, at hvis man kommer med et forslag til en topmødeerklæring, hvor det er EU's institutioner, der skal bruges til at nedsætte dette Euroråd, hvor der er lukket for det, man kalder udelandene, og hvor der altså ikke bliver en observatørord-

ring, så kan det ikke lade sig gøre. Sådan en beslutning vil ikke blive vedtaget af topmødet.

De lande, der vil lave det, må altså lave deres egen erklæring, som vedtages uden for EU's institutioner, uden for topmødets rammer, og så sende den ud. Og de må selvfølgelig have deres frihed til at lave hvilke arrangementer, de vil, når det er uden for institutionerne.

Sådan forstod jeg svaret, og hvis det er rigtigt forstået, er jeg umådelig glad for det, for jeg synes nemlig, at statsministeren skabte lidt tvivl om ministerens linje i det her spørgsmål, og det er der jo ingen grund til.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Nu er det jo ikke altid helt enkelt at læse det hele i en avisartikel eller i citater i en avisartikel. Det, der er svaret på, er jo, at Danmark ikke kan nedlægge veto imod, at nogle beslutter at lave et eller andet arrangement uden for Traktatens regi, som hr. Keld Albrechtsen selv beskrev det for et øjeblik siden. Det kan vi ikke blokere for, og det vil vi heller ikke.

Vi kan heller ikke blokere for, hvis jeg nu skal prøve på at anskueliggøre det ved et eksempel, en anden løsningsmodel. Hvis formandskabet efter topmødet i sine konklusioner noterer, at nogle lande har meddelt, at de agter at gøre sådan, så er det jo en konstatering, som vi bare kan sige: Nå ja, det har vi hørt de vil.

Så der er forskellige typer reaktionsmuligheder, men der er også forskellige typer løsningsmuligheder for de elleve, der ønsker at lave en Euro-X.

Men det er klart, at jeg henholder mig til det mandat, jeg har fået i Europaudvalget: Vi støtter ikke etablering af et råd formelt, hvis vi ikke selv er med i det.

Keld Albrechtsen (EL):

Det sidste lille spørgsmål: En ting, som jeg kom lidt i tvivl om ved ministerens svar, er dette med, hvis formandskabet udsender nogle konklusioner, men er der ikke her grund til at være overordentlig forsigtig? Jeg har nemlig forstået sagsgangen sådan, at man faktisk i Rådet gennemgår formandskabets konklusioner, der ofte opfattes som selve topmødets konklusioner, og dermed – medmindre man har skrevet forbehold ind i teksten eller fået formandskabet til at nævne, at man ikke var enig – godt kan tages som udtryk for, hvad topmødet besluttede.

Jeg nævner det bare, for at ministeren ikke skal stå med det problem, at man bagefter vil